

Officiële Commissie voor traktaten tussen Nederland en Duitsland

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Postbus 20061

2500 EB Den Haag

Fax : 070-3486000 en Tel.: 070-3484920 ministerie van Buitenlandse Zaken.

Salzbergen, Duitsland, 22 november 2010

Betreft: een fout van het Kadaster Meppen in 1966 gemaakt waardoor thans de grens met Nederland en Duitsland niet loopt conform de grenstraktaten van 1960 en 1824.

Geachte leden van de Officiële Tractaatcommissie Ruimtelijke Ordening Nederland/Duitsland,

Een essentieel punt dat bij de familie Beukeveld te Coevorden en Hoorn in Nederland en te Salzbergen in Duitsland leeft, is van de Officiële Tractaatcommissie Ruimtelijke Ordening aangaande de grenzen tussen Nederland en Duitsland een schriftelijk antwoord te willen ontvangen op de vraag wat anno 2010 de juiste ligging van de Nederlands Duitse grens bepaalt rond de grensstenen 142, 143 en 144.

Zijn dat de fouten van het Kadaster en Kataster te Nordhorn in de wetenschap dat het Nederlands Kadaster per jaar meer dan 10.000 fouten maakt, of zijn dat de officiële traktaten van 1960 en 1824 overeengekomen tussen Nederland en Duitsland? Dit aan de hand van een probleem met de gemeente Coevorden over een strook grond nabij de grenspalen 142, 143 en 144 tussen Nederland en Duitsland.

Worden hierbij de fouten van het Nederlands Kadaster en voornamelijk het Duitse Kataster Meppen rondom de grensstenen 142, 143 en 144 in het kader van de grens Nederland/Duitsland gehonoreerd dan moet tussen Nederland en Duitsland een nieuw traktaat voor de nieuwe landsgrenzen worden gemaakt. Worden de thans nog geldige traktaten die tussen Nederland en Duitsland zijn gesloten gerespecteerd, zoals het wettelijk behoort, dan is aan te tonen, dat de familie Beukeveld te Coevorden, Nederland en met name dr G.J.J. Beukeveld te Hoorn, Nederland op basis van deze geldige traktaten nog een strook grond van ruim 6 meter breed langs de grensstenen 142, 143 en 144 in bezit heeft, die de gemeente Coevorden niet van hen heeft gekocht.

In 1960 ondertekenen de Duitse en Nederlandse regering een traktaat waarmee zij de grens tussen beide landen vastlegden. In dit traktaat wordt in artikel 1 gemeld dat voor de "noordelijke" grens wordt teruggegaan naar het traktaat van 1824, dat op 2 juli 1824 in Meppen tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Hannover was afgesloten. De juiste Duitse tekst van artikel 1 uit het traktaat van 1960 is als volgt.

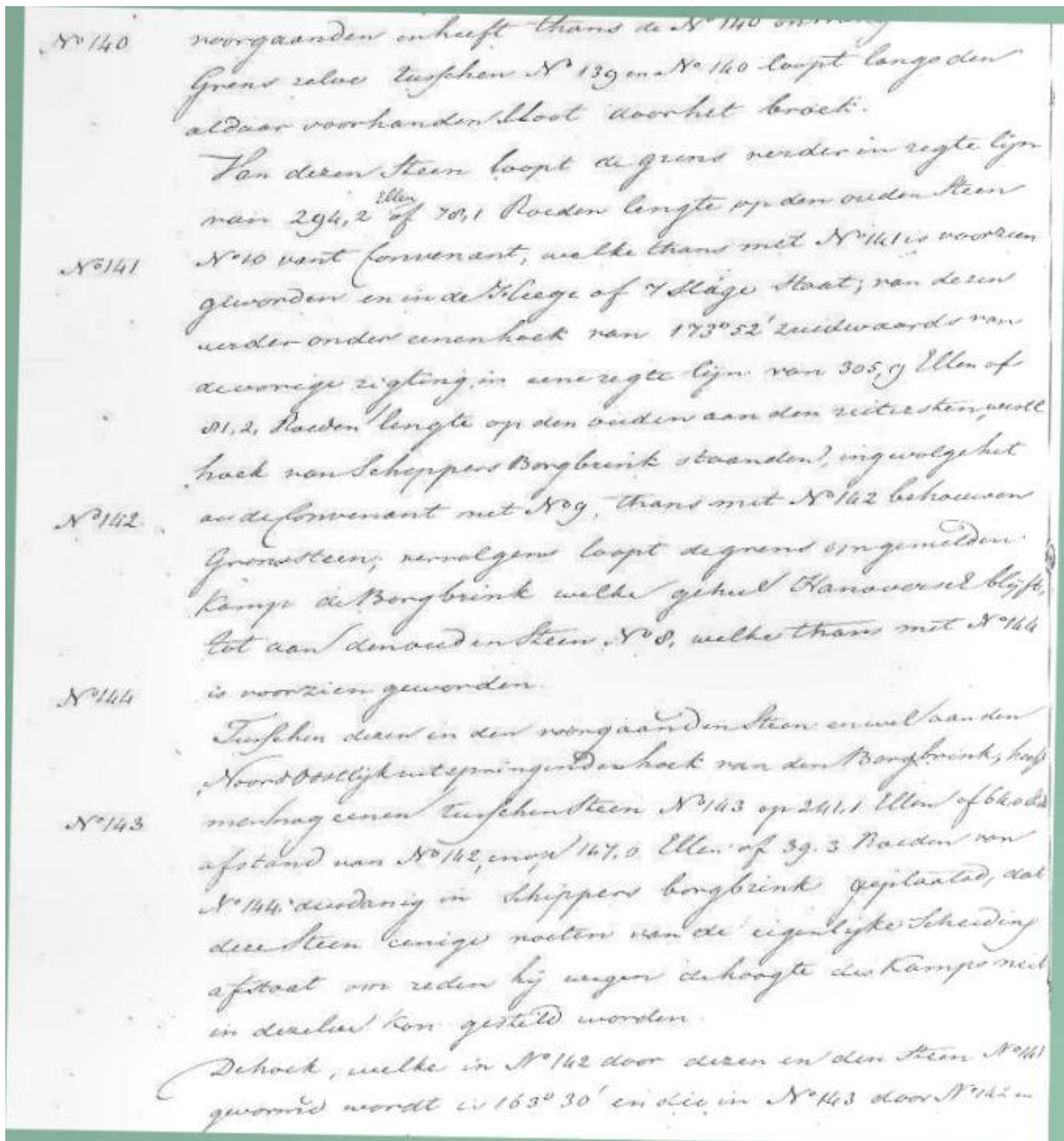
Art. 1 GrenzVtr NL

Der Verlauf der Grenze zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich der Niederlande bestimmt sich nach den am 26. Juni 1816 in Aachen und am 3. Oktober 1816 in Kleve unterzeichneten Grenzverträgen zwischen dem Königreich Preußen und dem Königreich der Niederlande, dem am 2. Juli 1824 in Meppen unterzeichneten Grenzvertrag zwischen dem Königreich Hannover und dem Königreich der Niederlande und den zur Durchführung, Abänderung und Ergänzung dieser Grenzverträge geschlossenen Vereinbarungen, soweit diese Verträge und Vereinbarungen am

31. Dezember 1933 zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich der Niederlande gültig waren, und nach den hiervon abweichenden Regelungen der [Anlage A](#) zu diesem Verträge.

Het thans nog geldige traktaat van 1824 bevat in de vorm van bijlagen een uitgebreide beschrijving van de ligging van de betreffende grensstenen, zodat de juiste ligging van de grens tussen Nederland en Duitsland eenduidig vast kwam te liggen. Althans dat was de bedoeling.

De juiste omschrijving van de ligging van de grensstenen 140 tot en met 144 behorend bij het geldige traktaat van 1824 is als volgt.

De tekst uit bovenstaande figuur staat hieronder netjes uitgetypt:

“Van dezen steen loopt de grens verder in rechte lijn van 294,2 ellen of 78,1 roeden lengte, op den andern steen No 10 des convenants welke thans met No 141 is voorzien geworden en in de Hege of Zevenslage staat. Van deze verder onder enen hoek van 173°52' zuidwaarts van de vorige richting in een rechte lijn van 305,9 ellen of 81,2 roeden lengte op den andere uiterste westelijken hoek van Schippers Borgbrink staande ingevolge het

convenant met No 9 thans No 142 behouwen grenssteen, vervolgens loopt de grens om de gemelden kamp de Borgbrink welke geheel Hannoversch blijft, tot aan den ouden steen No 8 welke thans met No 144 is voorzien geworden.

Tusschen dezen en den voorgaande stenen welk aan den noordoostelijke uitspringende hoek van den Borgbrink heeft men nog een steen No 143 op 241,1 ellen of 64,0 roeden afstand van No 142 en op 147,0 ellen of 39,3 roeden van No 144 dusdanig in Schipper-Borgbrink geplaatst dat deze steen enige voeten van de eigenlijke scheiding afstaat om reden hij wegens de hoogte des Kamp niet in dezelve kan gesteld worden. De hoek welke in No 142 door deze en de steen No 141 gevormd wordt is $163^{\circ}30'$ en die in No 143 door No 142 en 144 is $13^{\circ}40'$. De naaste steen No 7 van het oude convenant staat onder een hoek van $98^{\circ}41'$ zuidoostelijk van de lijn tussen No 143 en No 144 op 163,9 ellen of 43,5 roeden van de laatstgenoemde in den zuidelijkste hoek van Westelinge. Men heeft aan dezen steen met No 145 doen behouwen. “

Bij het geldige traktaat van 1824 komt later een officieel document uit, dat de juiste ligging van de grens rondom de oude grensstenen corresponderend met de huidige grensstenen 140 tot en met 145 als volgt beschrijft.

Art. 26.	Art. 26.
<p>Van het in Art. 24 laatstgemeld punt gaat de grenslijn, ingevolge de bepalingen van het grensverdrag van 26 Augustus en 9 September 1801, tusschen het toenmalig Landschap Drenthe en het Graafschap Bentheim gesloten, op den steen met n°. 15 gemerkt, alwaar de Swiersmate, de vier dagwerken van Dalhof en de Buckhorst aan elkander stoten; verder op de steenen n°. 14 en 13, welke aan de beiden hoeken der aan den Coevordischen Marsch gelegen zoogenaamde wilde toerslag of Brugmansmate staan; dan op den steen n°. 12, bij het zoogenaamd Hesselsgat, aan den Zuidwestelijken hoek van den Coevordischen Marsch; van hier langs de om denzelven zich bevindenden sloot door het broek en de weilanden, de Heege genaamd, op den steen n°. 11, welke aan den noordelijken hoek van het Herrskampje staat; voorts in rechte lijn op den steen n°. 10 in de Hege of Zevenslage staande en verder op den aan den nitersten westelijken hoek van Schipper Borgbrinks kamp, staande steen n°. 9, blijvende deze kamp geheel Hannoversch; van het laatstgemeld punt op den steen n°. 8, die aan den Zuidelijken hoek van gezegde Schipper Borbrinks kamp staat, dan op den steen n°. 7 in de zoogenaamde Vrouwenmate; verder op den steen n°. 6, welke op den weg van Coevorden, tegen</p>	<p>Von dem in Art. 24 zuletzt genannten Punkte geht die Grenzlinie, zufolge der Bestimmungen im Grenzrecesse vom 26 August und 9 September 1801, zwischen der Grafschaft Bentheim und der damaligen Landschaft Drenthe, auf den mit n°. 15 bezeichneten Stein, wo Swiers Mathe, die vier Tagwerke von Dalhoff und die Buckhorst sich berühren; ferner auf die Steine n°. 14 und 13, welche auch beide Ecken des an der Coevordischen Marsch belegenen sogenannten wilde Zuschlages oder Brüggemans Mathe stehen; dann auf den Stein n°. 12 bij dem sogenannten Hesselsgat, an der südwestlichen Ecke der Coevordischen Marsch; von hier dem um dieselbe befindlichen Graben entlang, durch das Bruch und die Weidegründe, die Heege genannt, auf den Stein n°. 11, welcher an der nördlichen Ecke des Herrs Kämpchen stehet; sodann in grader Richtung auf den in der Heege oder Siebenschlägen befindlichen Stein, n°. 10 und weiter auf den an der äussersten westlichen Ecke des Schippers Borgbrinks Kamp stehenden Stein n°. 9, welcher Kamp ganz Hannoversch bleibt. Von letztgedachte Punkte auf den Stein n°. 8, welcher an der Südlichen Ecke des gedachten Schippers Borgbrinks Kampes stehet, dann auf den Stein n°. 7. in der sogenannten Vrouwenmathe,</p>

De Nederlandse Wet van 22 mei 1963, houdend de vaststelling van de Uitvoeringswet Nederlands-Duits Grensverdrag bevat enkele gebieden, die nader zijn omschreven en die van of naar Nederland c.q. Duitsland zijn gegaan. De gebieden rondom de grensstenen 142, 143 en 144 worden niet in deze wet genomen en derhalve wordt om deze reden de ligging van deze grensstenen 142, 143 en 144 niet herschreven.

In het tweede verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland van 1980 inzake grenscorrecties, die op 30 oktober 1980 te Bonn is ondertekend, worden ook geen meldingen van grenscorrecties rondom de grensstenen 142, 143 en 144 gemaakt.

Belangrijk nu om hier in het kader van bovenstaande gegevens te herhalen zijn de harde gegevens, dat het gehele kamp Schipper-Borgbrinks inclusief de sloot, die hier om heen loopt, vanaf in ieder geval 1824 in het Koninkrijk Hannover ligt en lag en dat de grenspaal 143 vanwege het lokaal

hoogteverschil zich enkele voeten uit de werkelijke grens bevindt. Deze grenspaal 143 staat op het uiterst uitstekend noordoostelijk deel van deze kamp.

Samengevat komen de grensstenen 142, 143 en 144 in enkelvoud voor en bevindt de sloot om de kamp van Schipper-Borgbrinks zich in het Koninkrijk Hannover.

Van normering van deze sloot kan dan ook geen sprake zijn daar overduidelijk in de bijlagen behorend bij het traktaat van 1824 wordt gemeld, dat de gehele kamp zich in het Koninkrijk Hannover bevindt.

Zie als voorbeeld deze figuur die in 1832 van de kamp Schipper-Borgbrinks is gemaakt en die de situatie juist weergeeft.

Nadat in 1960 het traktaat tussen de Bondsrepubliek Duitsland en het Koninkrijk Nederland is ondertekend liggen de gegevens over deze drie grensstenen met de nummers 142, 143 en 144 onherroepelijk vast. Ook anno 2010 zouden dit vaststaande gegevens moeten zijn ware het niet dat ondertussen het een en ander rondom deze grensstenen plaats heeft gevonden.

In ieder geval zijn na 1824 tot aan eind november 2010 geen officiële documenten vanuit Nederland en Duitsland behorend bij of verwijzend naar de traktaten van 1960 en 1824 voorhanden, waarin staat dat de situatie van deze drie grensstenen met de nummer 142, 143 en 144 is veranderd.

Dat hoeft ook niet omdat de Duitse familie Schipper deze betreffende kamp en de omringende sloot eeuwenlang in bezit heeft gehad.

In 1994 koopt H.G Beukeveld, te Coevorden, Nederland deze kamp en de omringende sloot van de familie Schipper op basis van de gegevens uit de traktaten van 1960 en 1824 en de familie Beukeveld krijgt hiermee aan beide zijden van de Nederland/Duitse grens aanpalend grond te liggen. Het oppervlak van deze Duitse kavel wordt daarbij juridisch vastgelegd als circa 1,80.00 ha en de kavel krijgt hierbij het kadastrale nummer Laar L 1 (712). Laar ligt in Duitsland en vormt een onderdeel van de gemeente Emlichheim. De Duitse notaris Elste (Emlichheim) verzuimt hierbij op de verschillende gehanteerde oppervlakten, die toen al min of meer subtiel zijn ontstaan, in te gaan en zo komt de

oorspronkelijke fout van het Kataster-Meppen van 1966 niet aan het licht, die de sloot heeft genormaliseerd in strijd met de officiële traktaten, die geldig zijn tussen Nederland en Duitsland. Althans de nieuwe gegevens over de genormaliseerde sloot rondom de kamp Schipper-Borgbrinks komen niet bij de oude en nieuwe eigenaren terecht, die bij de verkoop terecht van de toen geldige traktaten uit 1960 en 1824 uitgingen.

In 1966 wordt o.a. vanuit het Kataster te Meppen (Duitsland) vanwege het ondertekend traktaat van 1960 de grensstenen tussen Nederland en Duitsland opnieuw in kaart gebracht. Geheel volgens gewoonte normaliseert een beambte van het Kataster Meppen zonder enige ruggespraak over de minuten behorend bij de grensstenen te hebben gepleegd alle grenswateren tussen Nederland en Duitsland. Op deze wijze worden door hem ook de grensstenen 142, 143 en 144 vanuit een enkelvoudige steen opgesplitst in twee grensstenen, die alleen op papier elk aan een kant van sloot om de kamp van Schipper-Borgbrinks komen te staan. De praktijk blijft volledig intact door op de locatie geen extra steen bij de nummers 143 en 142 bij te zetten. Deze ambtenaar van het Kataster Meppen vergeet hierbij het oorspronkelijk traktaat van 1824 te raadplegen en het Kataster-kantoor te Meppen vergeet vervolgens de betreffende eigenaren te verwittigen van het feit, dat hiermee de officiële grens met Nederland Duitsland zo'n drie meter richting Duitsland is opgeschoven. Op die plaats werd Duitsland door hem met een strook van ruim drie meter kleiner gemaakt en leverde het Duitsland ongeveer 1500 m² aan grond in richting Nederland.

Zouden de eigenaren in 1966 van deze grensverschuiving in strijd met het geldend traktaat via het Katasteramt Meppen op de hoogte zijn gesteld, dan zouden de Nederlandse en Duitse overheid, in ieder geval vanuit de Duitse eigenaar, op fel protest zijn gestoten. Dit omdat hij nooit grond aan Nederland af zou staan, en zou vanuit de Nederlandse eigenaar de helft van de sloot met onmiddellijk ingang zijn omgeploegd naar weiland. Deze ondiepe sloot stond daarvoor al jaren lang functieloos leeg en droog. De door het Kataster in Meppen gemaakte fout zou dan in 1966 zeker aan het licht zijn gekomen.

Een aantal jaren later vindt vanuit hetzelfde Katasteramt Meppen wederom een evaluatie van de grens plaats, waarbij het Kataster zich beroept op de onjuiste gegevens van 1966. Ook dan worden de eigenaren niet van dit onderzoek op de hoogte gesteld. Hiermee komen deze en de eerder gemaakte fout van de grensstenen 142, 143 en 144 niet aan het licht.

Het Katasteramt Meppen en het Nederlands Kadaster, dat ook niets controleert, gaan daarna verder met de genormaliseerde grens van 1966, wat in strijd met de geldige traktaten is; en de Duitse eigenaar Schipper houdt zich zoals altijd aan het traktaat van 1824, die in 1960 wederom rechtsgeldig is geworden. Eeuwen was daarbij bekend dat de gehele sloot rondom zijn kamp in Duitsland lag.

Onder zeer grote druk van de gemeente Coevorden in zeer te nauwe samenwerking met de eveneens frauderende banken in Nederland en in Duitsland moest de familie Beukeveld in september 2005 beide kavels aan weerszijde van de grens in het Europark gelegen verkopen wilde de familie niet alle boerderijen en een hotel door deze fraude, corruptie en collusie kwijtraken.

Een Nederlandse notaris maakt voor deze verkoop die via een projectontwikkelaar aan de gemeente Coevorden liep een koopcontract op. Dan blijkt dat de Duitse kavel nieuwe kavelnummers heeft gekregen en het bewerkbaar oppervlak samen met de sloot staat nu te boek met de nummers Laar Flur 101 1 / 2 en 30/2 met als oppervlak circa 1,80.00 ha. Van deze nummerveranderingen hebben

de eigenaren van het Kataster Nordhorn geen bericht gekregen. Ook worden in dit kader Blatt 884 en Blatt 1057 van het onderhavig Grundbuch genoemd.

De gehele Duitse kavel heeft in september 2005 's morgens via de Nederlandse notaris bij de verkoop nog een oppervlak van 1,80.00 ha doch als 's middag bij notaris Elste te Emlichheim Duitsland de officiële verkoopakte moet worden ondertekend, is het totale oppervlak plots teruggebracht naar 1,52.02 ha en wordt de sloot, die om deze kavel zit door hem compleet genegeerd. Na veel heen en weer gepraat wordt door de familie Beukeveld de sloot niet aan de gemeente Coevorden verkocht. Op dat moment verzuimt notaris Elste wederom uit te zoeken hoe het verschil in de gehanteerde oppervlakten is ontstaan.

Samenvattend. Via de projectontwikkelaars vader en zoon Fokkema verkoopt de familie Beukeveld in september 2005 slechts 1,50.02 ha en geen 1,80.00 ha Duitse grond aan de gemeente Coevorden. Op basis van de geldige traktaten tussen Nederland en Duitsland heeft in 1994 de familie Beukeveld 1,80.00 ha grond van de Duitse eigenaar Schipper gekocht. Op basis van een fout van het Kataster te Meppen en gebrek aan integriteit van notaris Elste (Emlichheim) in deze zaak, wordt het oppervlak dat is verkocht 1,52.02 ha. Het verschil aan oppervlak is zo'n kleine 3000 m² grond, die in de vorm van de sloot rond de kamp Schipper-Borgbrinks is gelegen en niet aan de gemeente Coevorden wordt verkocht.

Een van de eigenaren van deze sloot gaat vervolgens eind 2005 naar het Kataster Nordhorn voor onderzoek naar gegevens rond deze rare gang van zaken. Later gaat ook een zwager van hem naar het Kataster kantoor te Nordhorn. Beiden krijgen geen inzage in de gegevens, die tot een oplossing van het probleem kan leiden. Het duurt tot 19 november 2010 als door middel van een derde bezoek het Kataster kantoor Nordhorn tot inkeer komt en door krijgt dat rondom de kavels Laar L 1 (712) en de daarop volgende nummers zich zaken hebben afgespeeld, die niet in overeenstemming zijn met de oorspronkelijke traktaten van 1960 en 1824 tussen Nederland en Duitsland overeen gekomen. De fout van het Kataster Meppen om de grensstenen 142, 143 en 144 in 1966 op te splitsen in twee stenen in strijd met de betreffende geldige traktaten komt dan aan het licht.

Zoals gemeld verzuimde notaris Elste in september 2005 andermaal uit te zoeken waar de 3000 m² grond is gebleven, die de familie Beukeveld nog in bezit heeft en niet aan de gemeente Coevorden heeft verkocht.

Ook burgemeester B.D. Bouwmeester van de gemeente Coevorden verzuimde vanuit zijn functie uit te zoeken of uit te laten zoeken waar de kleine 3000 m² van de familie Beukeveld is gebleven. In een tweetal brieven via andere projectontwikkelaars vanuit de gemeente Coevorden aan de familie Beukeveld uitgegaan meldt de gemeente Coevorden wel degelijk het feit dat de Duitse kavel 1,80.00 ha groot is en als Beukeveld niet zou willen verkopen de kavels dan zouden worden onteigend.

Dit onteigenen geschiedde later met het zeer harde geven dat de toenmalige burgemeester van Coevorden dhr mr ing. B.P. Jansema en de burgemeester van Emlichheim dhr Stegeman inmiddels directeuren van de Duitse Exploitatiemaatschappij Europark Coevorden Emlichheim GmbH waren, en met behulp van miljoenen euro's subsidies het industrieterrein Europark te Coevorden/Emlichheim op mochten zetten. Via een verkeerd kavelnummer ging deze onteigening van de Nederlandse kavel K-668 te Coevorden niet door. Deze onteigening was daarbij volledig in strijd met de Nederlandse Grondwet, doch zij hadden hier lak aan.

Ondanks het feit dat burgemeester B.D. Bouwmeester van de gemeente Coevorden tijdens de verkoop wist dat de kavel van de familie Beukeveld 1,80.00 ha groot was accepteerde hij in september 2005 klakkeloos en zonder enige verklaring de verkoop van 1,52.02 ha en negeerde ook hij doelbewust en met voorbedachte rade de sloot, die om deze kavel lag. Dit compleet negeren en nergens in dit kader op in gaan heeft burgemeester B.D. Bouwmeester van de gemeente Coevorden 5 jaar lang tot in ieder geval eind november 2010 volgehouden.

Wat de geldige traktaten over de grens Nederland/Duitsland betreft is burgemeester B.D. Bouwmeester van de gemeente Coevorden en de gemeenteraad Coevorden in september 2006 duidelijk gemaakt dat de traktaten van 1960 en van 1824 waaraan dr G.J.J. Beukeveld heeft gerefereerd de enig geldige documenten zijn in het kader van de grens Nederland/Duitsland. Deze traktaten en ook de minuten en teksten als bijlagen behorend bij deze traktaten negeren burgemeester B.D. Bouwmeester van de gemeente Coevorden en de gehele gemeenteraad Coevorden in ieder geval tot aan eind november 2010. Het enige commentaar in deze van de kant van burgemeester B.D. Bouwmeester aan de pers was de opmerking, dat Beukeveld wel oude traktaten gebruikte.

In plaats van toen de dialoog met de familie Beukeveld aan te gaan gingen de gemeente Coevorden en burgemeester B.D. Bouwmeester op onwettige wijze de confrontatie met de familie Beukeveld aan resulterend in minimaal 12 valse aangiften van hun zijde om de familie Beukeveld en met name dr G.J.J. Beukeveld in diskrediet te brengen. Tel hierbij het bijna failliet maken van een paar agrarische bedrijven en een hotel die veel miljoenen euro's waard waren, de onwetmatige onteigening van de kavel K-668 te Coevorden en dan laten wij nog vele tientallen andere niet in de haak zijnde zaken van de zijde van de gemeente Coevorden in de doofpot, die zij zo graag in de doofpot willen houden.

Omdat de gemeente Coevorden en burgemeester B.D. Bouwmeester vanaf september 2006 op de hoogte zijn gebracht van de geldige traktaten rondom de grensstenen 142, 143 en 144 wordt vanaf dat moment elk handelen in strijd met de eigendomsrechten van de betwiste kavel grond in het buitenland gelegen in zijn geheel toegeschreven aan de gemeente Coevorden en zijn burgemeester dhr B.D. Bouwmeester. Daarna is in een groot aantal andere brieven de gemeente Coevorden wederom duidelijk gemaakt, dat zij geen rechten kunnen verlenen aan grond in het buitenland gelegen, die zij bewust en met voorbedachte rade niet van de familie Beukeveld hebben willen kopen.

Hoe nu verder?

Wordt de gemaakte fout van het Kadaster te Meppen van 1966 in strijd met de traktaten van 1960 en 1824 gehonoreerd, dan wordt hiermee zowel in Nederland als in Duitsland precedenten geschapen over eigendomsrechten bij fouten van het Kadaster en het Kataster met de strekking, dat vanaf 1960 alle fouten van het Kadaster en het Kataster inhouden dat foute grenzen voor de nieuwe eigenaren bindend zijn. Met zo'n 10.000 fouten per jaar in Nederland scheidt dat in Nederland enige impact.

Een andere een nog veel grotere juridische hoofdreden hierbij is het feit dat het kadaster in Nederland (over Duitsland wordt geen uitspraak gedaan) niet bij wet bevoegd is om over grenzen tussen soevereine landen te mogen oordelen.

Het derde argument is dat bij het honoreren van de fout van het Kataster Meppen in 1966 gemaakt een nieuw traktaat tussen Nederland en Duitsland moet worden gemaakt. Het huidige is dan vanaf 1996 niet meer rechtsgeldig met alle juridische gevolgen van dien vanaf die datum.

Het vierde argument wordt dan het feit dat grensstenen tussen soevereine landen geen enkele status meer hebben en gewoon door middel van fouten door lagere overheden begaan kunnen worden aangepast. Het feit dat fouten van het Kadaster en/of Kataster dan derogeren aan grenstraktaten is hier dan debet aan.

Mochten de Nederlandse en Duitse overheden gezamenlijk besluiten de grenstraktaten van 1960 en van 1824 te honoreren, conform de wet en regelgeving en hiermee de fout van het Kataster Meppen van 1960 rondom de grensstenen 142, 143 en 144 toegeven, dan heeft de familie Beukeveld op basis van een eerdere koop nog een strook grond naast de grensstenen 142, 143 en 144 met een grootte van zo'n 3000 m2 liggen waarvan zij de eigenaar is. Dit eigendomsrecht is inmiddels overgedragen aan dr G.J.J. Beukeveld te Hoorn.

De familie Beukeveld is altijd bereid en bereid geweest om op een eerlijke wijze tot overeenstemmingen te komen en voor een vernieuwde samenwerking rondom de 3000 m2 grond kan via het correspondentie adres te Salzbergen, Duitsland contact worden opgenomen met dr G.J.J. Beukeveld. Als nieuwe eigenaar van deze strook grond van 3000 m2 is hij in dit kader de enige woordvoeder en bij ontstentenis zijn zus mevr. M.J.M. Muller-Beukeveld, vervolgens zijn zwager dhr W. Muller, te Salzbergen Duitsland en daarna dhr R.M. Brockhus te Huizen Nederland, o.a. bekend als redacteur van de Sociale Databank Nederland.

Op papier ontvangt de familie Beukeveld via haar contactadres te Duitsland van de Officiële Tractaatcommissie van Ruimtelijke Ordening Nederland/Duitsland een antwoord op de eenvoudige vraag of fouten van het Duitse Kataster derogeren aan geldige grenstraktaten afgesloten tussen Nederland en Duitsland.

Met vriendelijke groet,
Namens dr G.J.J. Beukeveld

Mevr. M.J.M. Muller-Beukeveld

Correspondentieadres
Mevr. M.J.M. Muller-Beukeveld
Emsstraße 12
48499 Salzbergen
Duitsland